

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Серебренникова Володимира Івановича щодо офіційного тлумачення положень статті 55 Конституції України, статей 11, 16, 17 Закону України "Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини"

м. К и ї в
18 квітня 2002 року
№ 27-у/2002

Справа № 2-30/2002

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича — головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Тимченка Івана Артемовича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни — суддя-доповідач,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Серебренникова Володимира Івановича щодо офіційного тлумачення положень статті 55 Конституції України, статей 11, 16, 17 Закону України "Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини".

Заслухавши суддю-доповідача Чубар Л.П. та розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. До Конституційного Суду України надійшло звернення громадянина Серебренникова В.І. щодо офіційного тлумачення положень статті 55 Конституції України, статей 11, 16, 17 Закону України "Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини", які, на його думку, органи державної влади застосовують неоднозначно, що призвело до порушення його права на судовий захист та може призвести до порушення його конституційного права звертатися за захистом своїх прав і свобод до Європейського Суду з прав людини.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних подань та звернень Ухвалою від 4 квітня 2002 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України".

3. З матеріалів конституційного звернення випливає, що громадяни Серебренников В.І., Серебренникова А.В. зверталися з позовом до Харківської райдержадміністрації м. Києва про визнання ордера на житлове приміщення недійсним та внесення змін до ордера. Рішенням Харківського районного суду м. Києва від 24 липня 1998 року їм у задоволенні позову відмовлено.

Скарги позивачів на судові рішення у касаційній і наглядовій інстанціях залишилися без задоволення.

Не погоджуючись з цими рішеннями, Серебренников В.І. звертався зі скаргами до посадових осіб Верховного Суду України, Прокуратури України, Вищої ради юстиції, народних депутатів України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, які в межах своїх повноважень надавали йому відповіді.

Після цього Серебренников В.І. став оскаржувати в судовому порядку дії всіх тих посадових осіб і державних органів, до яких він звертався і які, як він вважає, формально й упереджено поставилися до перевірки його заяв і скарг. Скарга Серебренникова В.І. про визнання неправильними дій Голови Вищої ради юстиції, як подана без додержання вимог, викладених у статтях 137, 138 Цивільного процесуального кодексу України, згідно з ухвалою Шевченківського районного суду м. Києва від 25 травня 2000 року вважається неподаною і повернута суб'єкту оскарження. Рішенням Печерського районного суду м. Києва від 5 березня 2001 року, залишеним без змін ухвалою судової колегії в цивільних справах Київського

міського суду від 30 травня 2001 року, відмовлено в задоволенні скарги Серебренникову В.І. щодо визнання неправомірними дій Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Секретаріатом Конституційного Суду України громадянину Серебренникову В.І. були дані необхідні роз'яснення та офіційно повідомлено, що звернення за формою і змістом не відповідає вимогам Закону України "Про Конституційний Суд України". Не погоджуючись з таким висновком, він адресував Конституційному Суду України декілька листів, наполягаючи на розгляді їх по суті.

4. Підставою для відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94 Закону України "Про Конституційний Суд України"). Конституційне звернення повинно містити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42 Закону України "Про Конституційний Суд України").

Статті 11, 16, 17 Закону України "Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини", положенням яких суб'єкт права на конституційне звернення просить дати офіційне тлумачення, передбачають підстави для провадження справи Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини (далі – Уповноважений) та призначення перевірок, розгляду звернень до Уповноваженого, а також його право призначати своїх представників у межах виділених коштів, затверджених Верховною Радою України. Будь-яких даних, які б свідчили про неоднозначне застосування судами загальної юрисдикції, іншими органами державної влади цих норм Закону, як і положень статті 55 Конституції України, Серебренников А.В. не надав.

З конституційного звернення та долучених до нього матеріалів не вбачається і порушення права Серебренникова В.І. на судовий захист, передбачений статтею 55 Конституції України. Конституційним правом на звернення до суду за захистом своїх прав і свобод він скористався. Процедура розгляду його заяв, передбачена цивільно-процесуальним законодавством, відбулася повністю. Повернення заяви без розгляду не перешкоджає повторному зверненню Серебренникова В.І. з цим питанням до суду.

Невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Законом України "Про Конституційний Суд України",

є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в Конституційному Суді України.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 42, 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Серебренникова Володимира Івановича щодо офіційного тлумачення положень статті 55 Конституції України, статей 11, 16, 17 Закону України “Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини” на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ